

ind at two localities in the eastern part of the country, *viz.* in the southernmost part of Zealand and on the island Møen. So far as known the species does not, however, breed regularly in these places.

FRA ZOOLOGISK MUSEUM

VI.

Sabines Bekkasin *Capella gallinago* mut. *sabini* (Vig.) i Danmark.

(*Sabine's Snipe in Denmark.*)

Fornyligt har H. SCHEEL her i Tidsskriftet offentliggjort en Meddelelse om en Bekkasin i Jagt- og Skovbrugsmuseet, "som i nogen Grad minder om den melanistiske Mutant *Capella gallinago* mut. *sabini*" (H. SCHEEL 1946, p. 76). Figuren og Beskrivelsen viser imidlertid, at det kun drejer sig om en almindelig partiel albinistisk, partiel melanistisk Aberration, og Fuglen har intet med den rigtige Sabinebekkasin at gøre. Derimod gjorde jeg Konservator SCHEEL opmærksom paa, at vi her paa Zoologisk Museum besad et Eksemplar af Sabinesneppen nedlagt i Danmark, hvilket han ogsaa nævner i sin Artikel. Da dette eneste danske Fund hidtil ikke har været offentliggjort, og da der knytter sig betydelig Interesse til denne ejendommelige Mutant, skal der her med et Par Ord redegøres for dens Udseende og nærmere Forhold.

Det danske Eksemplar (Kat. Nr. 3932) er skudt i Begyndelsen af August 1889 og er indsendt af Hr. BERTELSEN; det er uden nærmere Lokalitätsangivelse. Vingelængden er 133 mm, Halefjerenes Antal 14, begge Dele som hos de almindelige Dobbeltbekkasiner. Paa Fig. 1 er Stykket fotograferet sammen med en almindelig Dobbeltbekkasin, og det fremgaar af Billedet, at Sabinebekkasinen overalt er meget mørkere. De lyse Pletter og Tværstriber er mørkt rødbrune, hos Dobbeltbekkasinen gullige og hvidlige; paa Oversiden mangler de lange, lyse Længdestriber, ligesom Hovedets Overside er ensfarvet sort. Hele Undersiden er mørkt tværvatret med rødbrunt paa sortagtig Bund, Axillarerne og Undervingedækfjerene er ensfarvet sorte uden Tværbaanding og Pletter. Den kommer i Udseende meget

nær den originale "*Scolopax Sabini*", saaledes som det fremgaar af Kobberstikket i VIGORS Beskrivelse af denne tilsyneladende nye Art (VIGORS 1825, p. 557, pl. XXI).

Som det fremgaar af ovenstaaende er Sabinebekkasinen ikke nogen ordinær melanistisk Aberration, men en særlig Mutant, hvis væsentlige Kendetegn foruden de mørke Farver

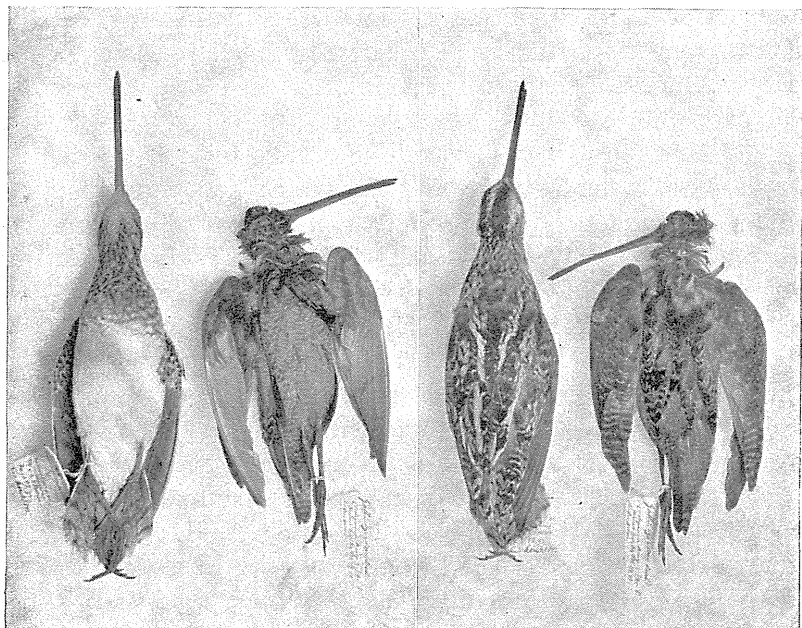


Fig. 1. Det danske Eksemplar af Sabinebekkasin (*Capella gallinago* mut. *sabini*) i Sammenligning med en almindelig, typisk Dobbeltbekkasin, t. v. set fra Undersiden, t. h. fra Oversiden. Sabinebekkasinen er paa de to Billeder anbragt t. h.

Upper (right) and under view (left) of a Common Snipe and the Danish specimen of Sabine's Snipe (Capella gallinago mut. sabini).

er Manglen paa Oversidens Længdebaand, de helt sorte Axillarer og Undervingedækfjer og den tværbølgede Underside. Den minder i Farvetegning ikke saa lidt om den østasiatiske *Capella solitaria* (Hodgson), noget allerede PYCRAFT (1905, p. 291) har gjort opmærksom paa. Et godt Indtryk af, hvorledes denne Bekkasinform ser ud, faar man af THORBURNS pragtfulde Farvelithografi hos LILFORD (5, 1891, pl. 27). Det maa altsaa siges

at være misvisende, naar Sabinebekkasinen i de fleste Værker (f. Eks. i SHARPE 1896, p. 638; MEINERTZHAGEN 1926, p. 486) betegnes som "only a melanistic form". Der findes dog Overgange til de almindelige Bekkasiner, og nogle Eksemplarer er i Virkeligheden ikke typiske Sabinebekkasiner men snarere melanistiske Varianter. Fornylig har J. VAN TYNE (1945, p. 75) delt Sabinebekkasinerne i to Grupper, for det første Stykker, der blot er mørkere end de normale Dobbeltbekkasiner og med mørk, tværstribet Underside, men stadig med lyse Tværstriber paa Axillarerne; for det andet Stykker med sort Overside af Hovedet, Bugen stribet ensfarvet sortbrun, Undervingedækfjer og Axillarer ensfarvet sortbrune, Skulderfjer og Ryg uden de brede, lyse Længdestriber. Det danske Stykke hører nærmest under den anden Gruppe men har tværstribet Bug. Den Beskrivelse WITHERBY (4, 1940, p. 203) giver af Sabinebekkasinen svarer til v. TYNES anden Gruppe, idet han dog om Undersidens Farve siger: "Under-parts dull rufous or brown-buff more or less streaked and barred darker brown, belly mostly uniform sooty-brown". Hos det danske Stykke er, som nævnt, hele Undersiden vatret, lige til Haleroden, paa samme Maade som det forøvrigt ogsaa var Tilfældet hos Typestykket.

Sabinebekkasinen er en regelmæssig opdukkende Mutant i Storbritanniens Bestand af Dobbeltbekkasiner. Hyppigst træffes den i Irland, hvorfra langt over 50 typiske Eksemplarer kendes, mens der fra det sydlige England blot kendes ca. Halvdelen af dette Antal. I Skotland er den truffet mindst een Gang, og udenfor de britiske Øer hidtil kun en Gang i Frankrig. Desuden maa det nævnes, at Mutanten for nylig er fundet for første Gang hos den amerikanske Dobbeltbekkasin (*C. g. delicata* (Ord)) (v. TYNE 1945, p. 75). Det er derfor af Interesse at notere, at den ogsaa rent undtagelsesvis kan dukke op i den danske Population.

Summary: A specimen of Sabine's Snipe (*Capella gallinago* mut. *sabini* (Fig.)) was shot in Denmark in the first days of August 1889, but this record has not hitherto been published. The specimen is shown in fig. 1 together with a typical Snipe. Sabine's Snipe is a constantly recurring variety among the Common Snipes of Great Britain, but is very seldom elsewhere. It has occurred once in France, once in U. S. A. (in *C. g. delicata* (Ord)), and now also in Denmark.

Literatur.

- LILFORD, Lord 1891: Coloured Figures of the Birds of the British Islands. 2nd Ed. — London.
- MEINERTZHAGEN, A. C. 1926: A Review of the Subfamily Scolopacinae. Part I. The Snipes and Semi-Woodcocks. — The Ibis. 12. Ser., 2.
- PYCRAFT, W. P. 1905: Description of a "Sabine's Snipe". — The Ibis, 8. Ser., 5.
- SCHEEL, H. 1946: Jagt- og Skovbrugsmuseets Fuglesamling. — Dansk Orn. For. Tidsskr., 40.
- SHARPE, R. B. 1896: Catalogue of the Limicolæ in the Collection of the British Museum. — London.
- v. TYNE, J. 1945: A Melanistic Specimen of Wilson's Snipe. — The Wilson Bulletin, 57.
- VIGORS, N. A. 1825: A Description of a New Species of *Scolopax* lately Discovered in the British Islands. — The Transactions of the Linnean Society of London, 14.
- WITHERBY, H. 1940: The Handbook of British Birds. — London.

FINN SALOMONSEN.

MINDRE MEDDELELSER

**Gransangeren (*Phylloscopus collybita* (Vieill.))
paa Randersegnen.**

Gransangeren er nu under sin Fremtrængen i Jylland naaet til Randersegnen. Den første blev set og hørt $\frac{8}{5}$ 1945 i en af Skovene ved Støvringgaard. Det lykkedes ikke paa senere Ekskursioner at finde Fuglen igen. Fra 1946 foreligger følgende Iagttagelser: Støvringgaard Skov $\frac{7}{4}$ syngende ♂. $\frac{22}{4}$ 2 syngende ♂♂. $\frac{3}{5}$ ♂ + ♀. $\frac{7}{5}$ syngende ♂. $\frac{11}{5}$ 2 syngende ♂♂. $\frac{17}{5}$ 2 syngende ♂♂. $\frac{16}{6}$ 2 syngende ♂♂. Efter Forekomsten mener vi at have lokaliseret 3 Par. Skovbakken i Randers: $\frac{27}{4}$ syngende ♂. $\frac{9}{5}$ syngende ♂. $\frac{13}{5}$ Rede med Unger fundet paa Jorden under en ung Ask. $\frac{23}{5}$ LIND ringmærkede Ungerne (5). $\frac{27}{5}$ Ungerne havde forladt Reden. $\frac{2}{6}$ syngende ♂ og Unger — 1 Ynglepar. Bidstrup Skove: $\frac{26}{5}$ ca. 10 syngende ♂♂. Fusingø Skove: $\frac{30}{5}$ syngende ♂. $\frac{29}{9}$ syngende ♂. Mejlgaard Skov paa Djursland: $\frac{17}{7}$ syngende ♂.

Nordgrænsen for Udbredelsen i 1946 synes at være en Linie gennem Randers, idet Gransangeren, trods ihærdig Eftersøgning, ikke er blevet fundet i Skovene nord og syd for Mariagerfjord.